

Pod pokličkou TMP

Ostravský incident

Titan: Mezi dvěma světy

Vážení a milí čtenáři,

v následujících odstavcích je mým úkolem vám představit nové číslo starého magazínu nového klubu. Dostatečně jsem to zamotal a doufám, že vysvětlování bude na úvodní slovo dost dlouhé.

Začneme u toho, co někteří z vás znají - je to název magazínu, tedy Information Times. Ten zůstal zachován a do jisté míry za ním stojí i stejní lidé. Od tohoto čísla jej ale nevydává klub UPKB Dominion, ale sci-fi klub Subspace, který byl založen v lednu tohoto roku a má na svém kontě již nejednu zajímavou aktivitu - kupříkladu tři klubové srazy, tzv. "mise", aktivní webovou prezentaci a podíl přípravě letošního Festivalu Fantazie. Nejvýznamější akcí bylo ale promítání Metrérského incidentu v ostravském kině Vesmír. Jednotlivé aktivity a klub samotný zde ale rozebírat nebudu, to už je tématem samotných článků a mi už jen zbývá vám popřát pokud možno co nejpříjemnější čtení.

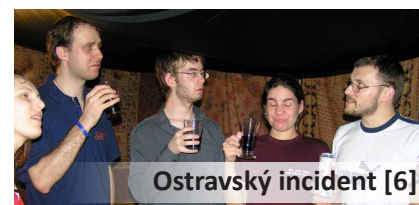
za redakci fanklubu Subspace

Korax

Obsah čísla

Vážení a milí čtenáři	3
Nový klub se představuje	5
Ostravský incident	6
Perry Rhodan	7
Mezi dvěma světy	8
Black Books	9
David Hewlett	9
Pod pokličkou The Motion Picture	10
V'Ger	12
KadetKemp	14
Mise Halda	16
Spiknutí Hvězdná brána	17
Co s prázdnými zdmi	18

Od začátku roku se toho okolo sci-fi a fanklubů u nás v České republice událo vcelku hodně.

V lednu se konalo setkání CZ Kontinua v planetáriu v Královské oboře Stromovka. I přes trvající zimu dorazil slušný počet lidí. V témže měsíci se konal výroční sraz klubu Stargate Command v příjemné restauraci Michelský dvůr. Zároveň si bylo možno prohlédnout adopční list právě adoptovaného hada – Bojgy.

Únor byl časem jedné z prvních velkých příprav Trekfestu 008 v Stodůlkách. Prozatím zůstávalo vše z připravovaného programu přísně utajeno. V Brně proběhl sraz Moravské Sekce klubu Stargate Command.

Hned 1. března v sobotu proběhla premiéra promítání fanfilmu Metrérský incident v Brně. Film zhlédlo cca 70 návštěvníků. V polovině měsíce se v Praze udál druhý ročník Sconu. Na programu byl nejen Star Trek, Stargate a Star Wars, ale i další seriály. V březnu se konala také první oficiální Mise ostravského klubu Subspace.

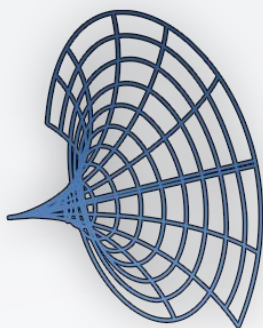
Metrérský incident znova, v dubnu, a pro změnu v Ostravě. Zároveň jste se mohli zúčastnit historicky první společné Mise klubů CZ Kontinuum a Subspace. V klubu SGC začaly přípravy na Gatecon, dle Chevronu 24, nabírat na obrátkách. V měsíci květnu bývá už většinou pěkné počasí. Kdo to využil, mohl se zúčastnit výcvikového tábora Hvězdné Flotily pod názvem Kadet Kemp 2008. Přálo opravdu nebývale pěkné počasí a všichni kadeti se domů vraceli s kupou nových zážitků.

Čeká nás opravdové léto s fantastickou atmosférou, minimálně tehdy, když přijedete na Festival Fantazie 2008!

WesleyC

Redakce Information Times Resp. někteří členové klubu Subspace - Skreek, Klingon, Milan, Darell, Oriana, Beka a Arw s Ondou na krku :), Korax, Axiom, Čokoládová a WesleyC

SUBSPACE

Nový klub se představuje

Proč to? co je nového?

Hlavním důvodem k transformaci byl mimo jiné trvale neudržitelný stav starého klubu.

Subspace přichází se zcela novým, intuitivním způsobem spolupráce členů klubu (který se nám zatím líbí :), který nám umožní flexibilně

také na letošním CzechTREKu 3. Con, na kterém jsme byli vždy hlavním organizátorem Star Trek linie, je kopřivnický KoprCon, v čemž bychom i nadále rádi pokračovali.

Již od začátku tohoto roku probíhají členská setkání - tzv. Mise - které nejsou určeny pouze pro členy

www.subspace.cz

reagovat na změny na české i mezinárodní trekové scéně. Název klubu, Subspace, spatřil světlo světa 20. ledna 2008.

V současnosti stále pracujeme na organizaci klubu, doplňujeme informace na naši internetovou prezentaci (kterou naleznete na adrese www.subspace.cz) a plánujeme některé aktivity (viz. níže).

Kdo za tím stojí

Za aktivitami klubu Subspace stojí většina členů bývalého ostravského klubu Dominion, mezi kterými se však nachází několik nových tváří. Budeme rádi, v případě že budete mít chuť, že se zapojíte i vy, čtenáři Information Times.

Aktivity

Subspace se bude dále aktivně podílet na organizaci českých conů, na kterých bude úzce spolupracovat s ostatními fankluby. Jako jeden z největších jmenujme například Festival Fantazie. Rádi opět přispějeme svou troškou

Už jsou to více než čtyři měsíce, kdy jsme poprvé začali vážně uvažovat o transformaci klubu UPKB Dominion. Nápady se postupně měnily v činy a daly vzniknout klubu s názvem Subspace. Jednou z hlavních změn je rozšíření působnosti původního Star Trek klubu USS Ostrava, později Dominion a ještě později UPKB Dominion na sci-fi klub Subspace.

Členové našeho klubu již delší dobu nezůstali jen u Star Treku, příkladem jsou toho i setkání členů, na kterých není řeč jen o Star Treku ale o sci-fi obecně. Klub působí převážně v Moravskoslezském kraji a nadále se bude věnovat vydávání klubového časopisu Information Times, pořádání klubových setkání tzv. Misí a v neposlední řadě spolupráci s ostatními kluby.

První klubové setkání proběhlo již 2. března 2008. Jednou z hlavních náplní bylo organizování projekce fanfilmu klubu CZ Kontinuum s názvem Metrénský incident.

Během víkendu 12.-13. dubna proběhlo druhé klubové setkání společně s klubem CZ Kontinuum, jako první setkání obou klubů v historii Star Treku v ČR. Reportáže ohledně onoho víkendu a o promítání Metrénského incidentu v Ostravě naleznete jak na stránkách CZ Kontinua tak na stránkách Subspace. Samozřejmě, v tomto čísle vám přinášíme i naši reportáž.

V úterý 1. dubna jsme oficiálně spustili webovou prezentaci na adrese www.subspace.cz, v současné době na ní stále pracujeme, probíhá převod relevantních informací z databáze původního webu a doladávání dalších drobností, nicméně aktuální informace jsou již k dispozici. Doufáme, že se vám bude aspoň trochu líbit a samozřejmě uvítáme jakékoliv poznámky a připomínky.

WesleyC, Korax

Ostravský incident

Metránský incident v Ostravě

V pořadí druhá Mise tohoto roku má několik prvenství. Jednalo se o historicky první setkání pražského klubu CZ Kontinuum a ostravského klubu Subspace. Hlavním programem bylo premiérové-první promítání prvního českého Star Trek fanfilmu v Ostravě.

Nepočítám-li týdny příprav, Mise začala na sklonku pátku 11. dubna 2008 a to vydáním se na cestu našich přátel z Prahy. Měli před sebou vcelku dlouhou cestu, na které dokázali odolat nabízeným službám jedné sociální pracovnice, tak i pilnému policejnímu sboru kontrolujícímu velkou část aut projíždějící Ostravou. Já jsem se ten podvečer vydal po práci nakoupit základní potraviny pro přežití, zastavil jsem se u Crusheru a Kamči a poté se jal vyhlížet naše cestovatele do čajovny Lapalála, která nám přes víkend ochotně poskytla útočiště. V čajovně už tou dobou debatoval Alasák s Knigou. Nestačil jsem s nima prohodit ani pár slov, když jsem dostal echo,

že výprava z Prahy se blíží k cíli své cesty. Netrvalo to dlouho a zpozda křižovatky se vyloupla dvě auta. Za neustálého mávání jsem řidičům posunky naznačil, kde mohou zaparkovat. Jelikož je na dané parkovací místo nutno dojet spleť jednosměrek, chvíli to trvalo. Už jsem měl skoro strach, že se ztralili. Ale to naštěstí pouze zaparkovali o blok dříve a k čajovně se vydali s bágly na zádech pěšky. Trochu pochodu se zátěží navečer nezaškodí :-). Přivítali jsme se s Annie, Hypo, Kawalskim, Marghem, Samuelem a Snorchlem. Večer jsme strávili v čajovně, kde jsme potřebovali nasbírat síly na zítřejší den.

Sobota byla dnem Metránského incidentu. Promítání bylo naplánováno na 14:00, takže po probuzení v rozumných cca 9:00 jsme měli ještě fůru času. Den jsme započali (samozřejmě hned po snídani) návštěvou Nové radnice (kde se k nám připojil Zephram), ze které je nádherný výhled po celé Ostravě a okolí. I přes ne příliš příznivé počasí jsme to všichni vydrželi a dokonce jsme si nahoře nechali udělat i skupinovou fotku,

teda bez Spotynky, protože biglové na věž nesmí. Každý si z vrchu našel svoje. Někdo rozvržení ulic okolo radnice, jiný historické budovy, další řeku Ostravici, stadion Bazaly, či panorama vysokých Vítkovických pecí, či závodu Mittal Steel. Fotilo se o sto šedesát. Když jsme sešli dolů z věže, připojil se k nám Johanson. Občerstvení studeným větrem jsme se vydali hledat nějakou restauraci, kde bychom si mohli dát v klidu oběd. Na druhý pokus a po krátké procházce centrem města jsem zakotvil v pěkné a klidné čínské restauraci. Jídlo bylo vynikající a věřím, že si všichni pochutnali tak jako já.

Po dobrém obědě, jsme se vrátili zpět do čajovny. Já jsem ještě po cestě vyzvednul Molik, Xyll a Praotce Trekkieho z tramvajové zastávky (po cestě vlakem z Prahy). Cestou do čajovny jsme prošli kolem kina Vesmír, kde se měla projekce konat. Potkávali a poznávali jsme známé tváře, kteří už s dostatečným předstihem bloumali kolem kina. Po krátké organizační pauze v čajovně jsme opět zamířili zpět ke kinu, kde opět přibýlo lidí. Co vám budu povídat :-). Já už jsem na filmu byl v Praze, takže toto bylo moje druhé promítání. Všem, kdo na projekci ještě nebyli, doporučuji nejbližší vyhledat a navštívit ji. Víc vám z děje neprozradím. Snad jen, že v Ostravě jsme poprvé promítali širokouhle :-). Mám dojem, že přišlo něco určitě přes 50 lidí. Po autogramiádě a společné fotce v kině jsme se už jako mnohem větší skupina přesunuli

The Staff Proslov před projekcí v kině Vesmír

zpět do čajovny. Zde už byli přítomni jak Arweth (který už dorazil do čajovny před promítáním) s s Bekou, tak i Marek, Kamča, Vašek, Danka, Skreek, Věrka, Klingon a další (z nichž jsem na určitě hodně lidí zapoměl, ale není mým cílem ani v mých silách je všechny vyjmenovat - skoro kompletní seznam byste měli najít na www.kontinuum.cz). A co pak? Pak se povídalo, hrálo, debatovalo, pilo (v rámci mezí :-)), běhalo se Spotynkou a tak. Škoda jen, že Xyll musela odejít tak brzo. Ani nevím v kolik se šlo spát,

Připítek v čajovně Připili jsme si (mimojiné) i Škopovským svatebním vínem ;)

ale určitě později než v pátek.

Neděle byla naopak ve znamení odjezdu. Chtěli jsme naším návštěvníkům ušetřit trochu cesty, a tak jsme jako cíl výletu zvolili hrad Helfštýn. Já jsem zde byl podruhé v životě, a moc mi tento hrad připomíná Hukvaldy, na které se možná podíváme příště a třeba vyjde i ten Štramberský (s vulkánskýma ušima :-)). Počasí nám velmi přálo a tak se nám ani nechtělo loučit. Bohužel, vše musí jednou skončit a tak jsme se i my v dobré náladě museli rozejít a zamířit do svých domovů.

WesleyC

Crusher dorazil Vražedný pohled, není-liž pravda :D

Perry Rhodan

Asi tak před rokem jsem začal pronikat do světa Perryho Rhodana. Bylo to na jaře po Slavconu v Bratislavě. Tehdy jsem navštívil pár přednášek o tomto fenoménu, shlédl jsem pár vystavených časopisů (které myslím v současné době vychází pod nakladatelstvím Mobavcyklu Hvězdný oceán). Zvláště mě jako nadšeného fanouška Star Treku zaujala obálka dílu Poslední píseň, na níž je nad nějakou planetou vyobrazeno pět vesmírných lodí, nápadně připomínající borgské krychle.

Jak jsem se na přednáškách dověděl, údajně většina moderních sci-fi čerpala nápady právě z Perryho Rhodana. To už mě nedalo, a říkal jsem si, že si konečně musím pár dílů přečíst. Aby mě nic neuniklo, začal jsem úplně od prvního dílu jménem Operace Stardust, cyklu Třetí moc. Nejsem v tomto moc poctivý čtenář, díly mám nahrané v PDAčku, v poslední době ve svém iPhone, takže čtu jen když se naskytne volná chvílika. Mé nadšení začalo postupně opadat s každým dalším

dílem, asi tak u osmého dílu jsem s tím chtěl praštit, nějak se to točilo stále kolem toho samého a moc mě nevyhovoval ani styl psaní autorů (Perryho Rhodana píše více autorů). Děj samotný byl v duchu "nejdřív střílíme a pak se ptáme". Nakonec jsem vydržel až do desátého dílu, kde se vše s opuštěním sluneční soustavy začalo měnit. Děj začal nabývat na spádu začal se mi mnohem lépe číst. V

současné chvíli jsem u sedmnáctého dílu a rozhodně se nenudím. Spíše bych měl rád více volných chviliek, kdy bych se mohl věnovat čtení.

WesleyC

Perry Rhodan je největší sci-fi seriál všech dob. V Německu vychází pravidelně každý týden už od roku 1961. Za více než čtyřicet pět let si po celém světě získal miliony fanoušků, například i v Rousku, Francii, USA, Itálii a Japonsku. Počet vydaných dílů původní série se blíží k 2450 a stává se tak nejrozsáhlejším sci-fi seriálem vůbec.

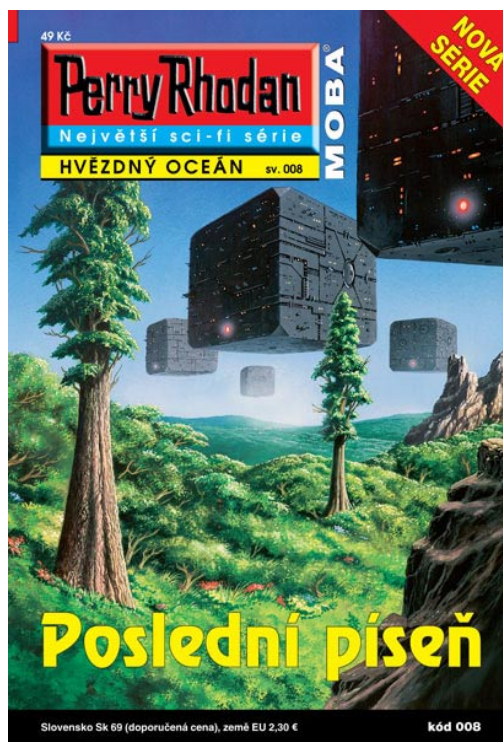
První číslo seriálu se k nám dostalo až roku 1995, kdy ho začalo vydávat nakladatelství Ivo Železný. Původně byl vydáván jako týdeník a po počátečním úspěchu se k původnímu seriálu přidala ještě série Thoregon (od dílu 1800) a takzvané kapesní romány.

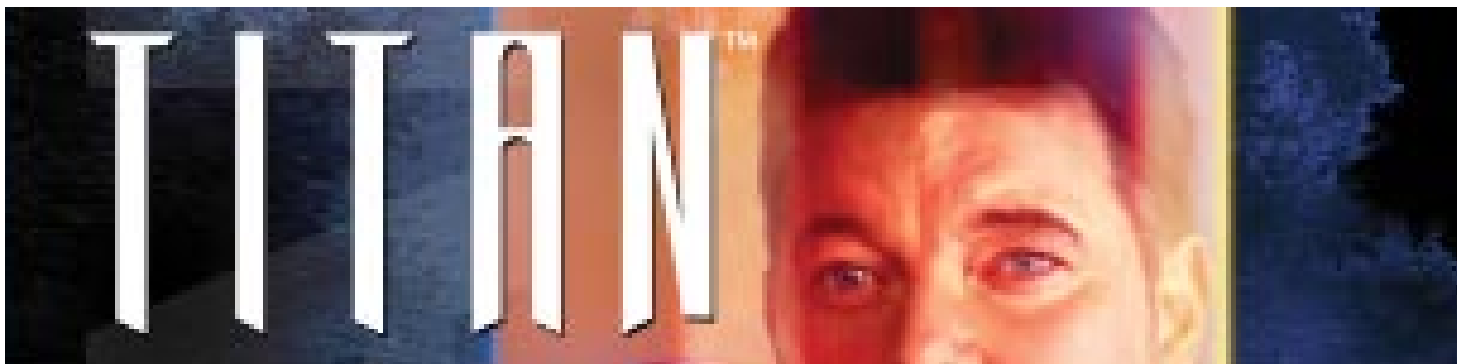
Seriál ale roku 2002 přestal vycházet. Pro podporu Perryho Rhodana založili fanoušci oficiální československý fanklub, který se zasloužil o to, že nesmrtelný Perry v Čechách definitivně

nezemřel.

Od ledna 2006 vychází v nakladatelství MOBA od dílu 2200, původně jako čtrnáctideník, později jako měsíčník. Od srpna 2006 pro nás nakladatelství Jan Vašut připravilo minisérii Lemuria.

Zdroj: atlan.rhodan.cz

Mezi dvěma světy

A jak to bylo dál? Tato otázka jde s námi již od dětství, kdy jsme se nemohli smířit s tím, že každá pohádka má svůj konec a že to přece musí mít nějaké pokračování. Určitě se nám vynořila v mysli také po skončení filmu Star Trek Nemesis, který zakončil (alespoň prozatím) příběhy a události v námi milovaném Star Trek Universu. Tato kniha a vlastně celá plánovaná série, jejímž je počátkem, nám toto pokračování přináší.

U.S.S. Titan je nová hvězdná loď federace, určená pro především pro průzkum a pro vědecké účely. Po dlouhých deseti letech válek a bojů má pokračovat v tom, co bylo hlavním úkolem Federace při jejím formování, v poznávání a ve výzkumu vesmíru.

Toto vše běží hlavou Williamu Rikerovi, kapitánovi této nové lodě, která se v loděnicích Utopia Planitia připravuje na svůj první let. Riker si vybírá svou posádku a není to vždy jednoduché. Jeho žena Troi je lodní poradkyně, což se až tak úplně nelíbí některým dalším členům velení – především prvnímu důstojníkovi. Titán je co se posádky týče jak po stránce biologické, tak i kulturní nejrozmanitější lodí ve flotile. To přináší problémy nejen ve vzájemné komunikaci a soužití, ale i těžkosti ryze praktické – ať jde o ubytování bytostí v prostředí s nízkou gravitací nebo s odlišnou atmosférou nebo třeba o stravování inteligentního masožravého dinosaura. Tím posledně zmíněným je lodní doktor, který trochu přebírá

roli hlavního odlišného, ale zároveň kladného hrdiny na lodi, jak to v prostředích Star Treku bývá zvykem.

Zároveň běží jako druhá linie románu příběh odehrávající se na Romulu po smrti přetora Shinzona, kde se schyluje k boji o nástupnictví. Zde si dělají naděje velmi různorodé frakce romulanské společnosti a svoji polívičku si přihřívá se svými zájmy i Federace. Setkáváme se tu se známými postavami z jiných Star Trekových linií, ať je to Voyager nebo i TOSka. Napětí zde vzrůstá a tak se není čemu divit, když je vědecká mise Titánu odložena a loď se musí k velkému zklamání posádky urychleně připojit k humanitárnímu konvoji směřujícímu na pomoc romulanskému domovskému světu. Zde se schyluje k občanské válce, ke všem k moci se deroucím silám se připojuje i podzemní hnutí odporu a v neposlední řadě síly sousední planety Remus, jejíž obyvatelé byli po věky v područí Romulanů.

Součástí konvoje k Romulu je i letka klingonských lodí, takže je jisté, že Riker bude muset sebrat všechny své diplomatické síly a vědomosti, aby mise neskončila špatně. Poznáváme také praktiky romulanské tajné vyšetřovací služby Tal Shiar, sledujeme pokroky v procesu vulkánsko-romulanského sjednocení a vidíme romulanskou

armádu v akci. A také nám občas ze stránek knihy zazní Willův milovaný jazz.

V této knize je poprvé Riker jen sám za sebe a za svou posádku, nemá nad sebou autoritu kapitána Pikarda (ten se jen mihne v ději v počátku románu), ale ani není svým velitelem omezován. A nutno říct, že si vede velmi dobře a že čtenáře přesvědčí o tom, že si své velení zaslouhuje. K vlastnímu ději toho nechci moc prozrazovat, snad jen to, že s postupem času se nám situace zdá téměř neřešitelná a jsme překvapeni, jak elegantně se vše v dobrý konec obrátí.

Musím se také zmínit o tom, že v knize se objevuje něco, o čem jsme se zatím ve Star Treku nedověděli. Tou novinkou je homosexuální vztah. To asi pramení z toho, že jeden z autorů patří k této minoritě.

Celý román je možná trochu více o jednotlivých postavách než o popisu příběhů či akcí. Jednotliví hrdinové mají své úkoly, ať už jsou to příkazy zvenčí nebo jejich vnitřní rozhodnutí, a ty se snaží splnit. Je vidět, že postavy mají svůj vývoj, který je směřován do dalších dílů série.

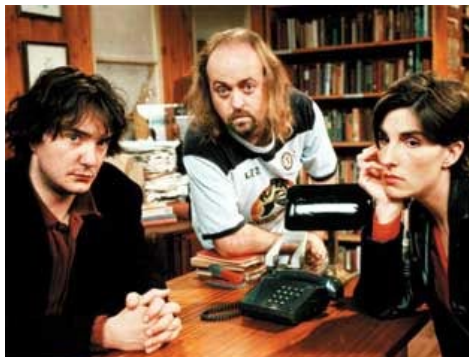
Autoři spojují všechny výše uvedené motivy do jednoho čtivého příběhu, který nám nedovolí knihu odložit, dokud ji nedočteme. A po jejím dočtení budeme jistě netrpělivě čekat na další díl, ve kterém se už snad vydáme tam, kam se dosud nikdo nevydal.

Kniha Mezi dvěma světy patří k tomu nejlepšímu, co u nás ze světa Star Treku vyšlo a lze ji určitě doporučit k přečtení.

Axiom

USS Titan Konečná podoba nové Rikerovy lodí

Black Books

Knihkupectví s věčně opilým majitelem s cigaretou v ruce, jeho potrhým zaměstnancem a kamarádkou, co má nepřetržitě kocovinu?

Britský sitcom od autorů známého seriálu IT Crowd s názvem Black Books pojednává o osudech irského majitele knihkupectví Bernarda Blacka, který se vyznačuje nenávisť vůči všemu živému, jeho nepopsatelného pomocníka Mannyho a Fran, majitelky obchodu se vším neužitečným.

Poté, co Bernard zjistí, že není schopen bez cizí pomoci zplatit daně, zjistí, že jejich placení může být odloženo z důvodu vážné újmy na zdraví. Vydá se tedy do ulic, kde se dá do řeči s partou Skinheadů, kteří nemají nic proti tomu, aby mu ono vážné zranění zprostředkovali. Zranění však není dostatečně vážné, naštěstí Bernardovi nabídne svou pomoc Manny, který právě přišel o práci a Bernard ho přijme. Toho lituje do konce seriálu.

Manny totiž převrátí jeho život naruby: začne organizovat celoplošný úklid knihkupectví, což nakonec jeho i Bernarda málem přijde na sedm tisíc liber, pozve do knihkupectví na víkend své rodiče, žijící v domění, že Manny, Bernardův špatně placený poskok je úspěšným majitelem známého obchodního centra nebo přivodí Bernardovi komplex méněcennosti. Ne že by to Bernardovi uškodilo.

Black Books se stává z osmnácti epizod rozdělených do tří sezón, každá epizoda má kolem dvaceti minut toho nejlepšího z britského humoru.

Korax

David Hewlett

Většina fanoušků bude znát herce Davida Hewletta a postavu jménem Dr. Meredith Rodney McKay, kterou v seriálu Stargate: Atlantis ztvárňuje.

David Hewlett hraje Dr. McKaye s velkým nadšením. Jde na něm vidět, že je to scifista a natáčení Atlantis si chvílemi až nehorázně užívá. :-) Po dokončení natáčení Atlantis by se měl urychleně uchytit v dalším sci-fi seriálu, aby ho nadšení neopustilo. Je velkým fanouškem Dr. Who, mohl by tedy zkusit bojovat o tuto roli.

Mimo sci-fi komunitu David Hewlett v ČR moc známý není, spíš vybírá malé nezávislé filmy, které nemají šanci se do ČR vůbec dostat. Takže nezbývá než doufat, že David zapracuje na své herecké kariéře ještě víc a nějaké filmy s ním se v ČR konečně objeví.

Mimo SGA stojí z jeho filmografie za zmínku hlavně Treed Murray a Davidův režisérský debut A Dog's Breakfast. V ČR jsme tyto filmy ale zatím neměli možnost vidět.

Davidovi se daří i v osobním životě - v říjnu minulého roku se mu narodil syn Sebastian Flynn Loughman Hewlett. Maminkou je producentka Jane Loughman, se kterou David naplánoval na červen tohoto roku svatbu. Ta by měla proběhnout na hradě v Anglii, na jakém, to pochopitelně snoubenci nezveřejnili.

David Hewlett má v ČR i svůj fanklub.

Vznikl jako frakce fanklubu Stargate Commands a má název McKayův vědecký klub. MVK se chce stát oficiálním fanklubem Davida Hewletta stejně, jako je Zelenkistická frakce SGC oficiálním fanklubem Davida Nykla. Zájemci o členství v MVK se musí přihlásit do fanklubu Stargate Command. V členském systému Narim si pak můžou zvolit členství v MVK.

Jinak co napsat o postavě Dr. McKaye? Šéf vědeckých poradců na Atlantis je vysoce inteligentní a příšerně arogantní postava s přerostlým egem. Davidovi se to ale vždy podaří uhrát tak, že McKay působí chvílemi celkem mile.

Nejlepší McKayova epizoda je Tao of Rodney. David tam prakticky nesleze z obrazovky a je to opravdu jeho herecký koncert. Kdo to neviděl, doporučuji ke

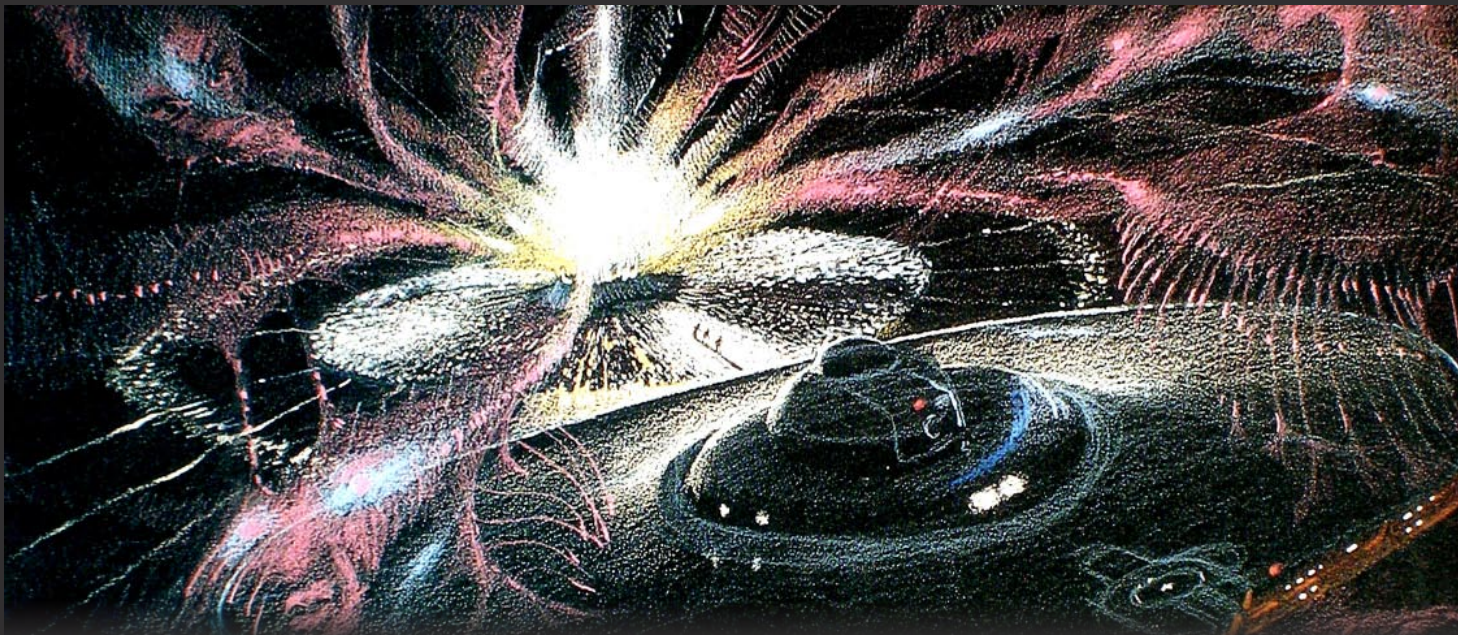

zhlednutí.

V epizodách McKay and Mrs. Miller, Miller's Crossing a The Last Man hraje Davidova sestra Kate Hewlett. A měla by se objevit i v páté řadě seriálu. Tak držme sourozencům Hewlettovým palce, ať Atlantis dočká tolika řad, jako SG-1.

Čokoládová

Pod pokličkou The Motion Picture

První film na motivy televizní série Star Trek z konce šedesátých let známe všichni velmi důvěrně, nemělo by tedy přílišný smysl se zabývat jeho dějem – co ale předcházelo natáčení filmu a proč je takový jaký je?

Již v době natáčení třetí sezóny Klasické série se Gene Roddenberry, „otec“ Treku, zabýval myšlenkou celovečerního filmu na motivy své sci-fi série. Na World Scifi Convention v roce 1968 se dokonce dočkal bouřlivého potlesku, když se rozprávěl o prequelu k TOSce, ve kterém se Kirk na Akademii HF setká se svou budoucí posádkou. Tento film ale natočen nebyl a Roddenberry si tak musel na Star Trek na stříbrném plátně počkat dalších deset let.

Už v roce 1976, v době, kdy byl pokřtěn první raketoplán jménem Enterprise, uvolnil Paramount 10 milionů USD na potřeby nového filmu na motivy původního Treku. Kvůli náhlému úspěchu Hvězdných válek ale studio nabylo dojmu, že v současnosti není moudré přijít do kin s Trekem, neb by jej společnost „zfanatizovaná“ SW

Interiér Phase II Jeden z návrhů interiéru nikdy nenatočeného seriálu Druhá Fáze

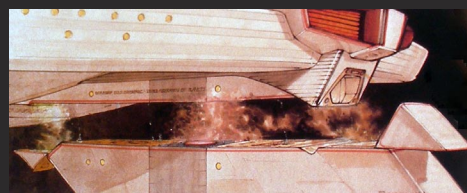

nemusela přijmout dobře.

Paramount Pictures tedy upustil od myšlenky filmu a soustředil své snahy na tvorbu seriálu na motivy klasického seriálu, zasazeného o několik let dále. Ten se měl stát tahounem nového čtvrtého televizního kanálu (podobně jako tomu bylo u seriálu Voyager a UPN).

Seriál měl být osazen posádkou Klasické série, ve které ovšem měla chybět postava pana Spocka, kterou měl nahradit Vulkánc Xon, dále měla být Enterprise doplněna o postavu Ilii (která se nakonec objevila ve filmu). Televizní kanál ale stejně jako seriál nikdy nebyl spuštěn. Tento seriál je mezi fanoušky známý jako Phase II.

Za nějaký čas si ale Paramount uvědomil, že Star Wars nebyly jen náhodným úspěchem – filmy jako Blízká setkání třetího druhu dokázaly trvalý zájem tehdejší společnosti o vědeckofantastické filmy a proto se studio rozhodlo vrátit se k celovečernímu konceptu a začalo přepracovávat Phase II epizodu „In Thy Image“ pro kina. Celkové náklady se tak vyšplhaly na 44 milionů USD - film samotný si vyžádal 25 mil, zbylých

Premiéra: 7. prosince 1979

Ocenění: 3 Oskara, 2 výhry a 15 nominací

Délka: 132 minut

Režie: Robert Wise

Osazení: TOS

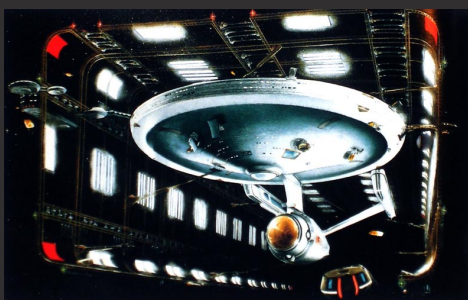
Remake: Director's Edition

20 si vyžádaly ostatní nerealizované ST projekt (pro srovnání, Star Wars vyšel na přibližně 9 mil USD).

Ačkoli byl příběh filmu velmi podobný s epizodou „Changeling“ klasického seriálu, byl diváky vcelku dobře přijat. Byl však kritizován za přílišnou rozvláčnost, kritici jej dokonce často označovali jako „pasivní dobrodružství“, na mne však film zapůsobil právě kvůli jisté důstojnosti, se kterou Star Trek uvedl na stříbrné plátno. A možná právě proto byl v roce 2002 znovu uveden jako Director's Edition s novými efekty a novým hudebním doprovodem.

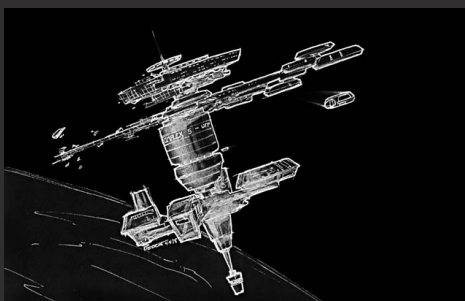
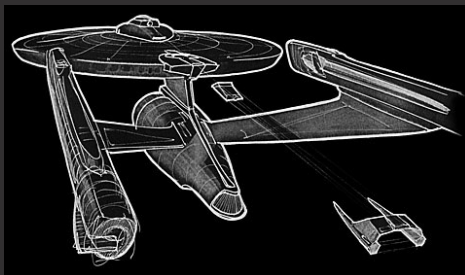
Aby The Motion Picture vypadal podobně jako TOSka, shromáždil Gene Roddenberry stejný tým designérů, kteří vytvořili svět Klasické série – a oni to udělali znova. A díky tomu se ze Star Treku stal opravdový fenomén.

Suchý dok Zamítnutá varianta designu doku

Enterprise

Na 70 mm filmu bylo samozřejmě možné zachytit mnohem více detailů, než tomu bylo u klasického TV vysílání, proto bylo nutné dát stranou model užité pro potřeby seriálu a vytvořit model nový, propracovanější a modernější. Ten vycházel z původní

koncepte Matta Jefferiese a Joa Jenningsa a byl doplněn několika detaily zapojenými studii.

Neuskutečněná separace

Designér Andrew Probert nabízel Paramountu vlastní úpravy scénáře, zejména jiné, mnohem dramatičtější vyřešení zápletky, při které mělo dojít k separaci trupu Enterprise (ta byla poprvé zmíněna již v TOS epizodě „The Apple“). Tato scéna se ale do již tak dost nákladného filmu nedostala a separaci trupu jsme mohli videt (také díky Probertovi) až o několik let dále v sérii TNG.

Korax

Jako „třešničku“ jsme si pro vás na adrese www.subspace.cz/poklicka připravili „bonusové materiály“ k tomuto článku - jedná se o různé televizní upoutávky a kinotrailery.

Raketoplán Koncept Kirkova a Scottyho odletu od stanice k Enterprise

Festival fantazie bude jako každý rok probíhat v Chotěboři, a to ve dnech 27. 6. - 6. 7. 2008 (10 dní), kde se sejde výkvět českých sci-fi, fantasy, anime, seriálových a dalších fandomů a kde nesmíte zcela jistě chybět i vy! Sledujte dění na stránkách www.trekfest.cz, získáte tak informace o Star Trek linii, Trekfestu 008.

SKVĚLÁ ATMOSFÉRA

POUTAVÝ PROGRAM

PŘEDNÁŠKY

SOUTĚŽE

Na adrese www.festivalfantazie.cz se dozvíte vše potřebné k účasti - ceny vstupného, možnosti stravy a ubytování, odkazy na další programové linie, atd.

Nebojte se podívat
do zrcadla!

STAR TREK LINIE

WWW.TREKFEST.CZ

27. 6. 2008 - 2. 7. 2008

TREKFEST 008

www.festivalfantazie.cz
27. 6. - 6. 7. 2008

V'Ger

Mohutná entita nazývající sebe sama jménem V'Ger byla jedna z nejpodivuhodnějších forem života, se kterými se kdy Spojená federace planet setkala. Generovala enormní množství energie a hrozilo že zničí Zemi, pokud nenalezne smysl bytí.

První kontakt

Entita byla poprvé zachycena na klingonském území v roce 2273. V'Ger se nepodobal žádné formě života, se kterou se kdy Hvězdná flotila setkala. Zvenčí vypadal jako řídký světélkující mrak produkující velké množství energie. Když mrak procházel územím Klingonů, byly proti němu vyslány tři křižníky třídy K't'inga, které na entitu začali pálit torpéda, ta se ale minula účinkem. Když flotila začala ustupovat, všechny tři lodě byly eliminovány silnými kulovitými výboji plasmové energie vyslané zevnitř mraku. Tento útok byl sledován z federační základny Epsilon IX, která se nacházela poblíž hranic s Klingonským impériem.

Krátce nato se mrak přesunul na území Federace. Posádka stanice Epsilon IX tak měla možnost provést podrobnější skeny mraku a ačkoli byly většinou odraženy zpět, zjistila, že mrak měří přes dvě astronomické jednotky v průměru. Posádka také ze získaných údajů vyvodila, že ve středu mraku se nachází pevný předmět, například loď. Mrak si bohužel vyložil skenovací metody stanice jako útok a Epsilon IX

eliminovat stejným způsobem jako tři klingonské křižníky.

Hrozby Zemi

V době, kdy byl mrak vzdálen čtyřiapadesát dní od Země, vyslala HF jedinou loď v dosahu – nově upravenou Enterprise – aby zjistila, zda vůbec a jak je možno entitu zastavit.

Díky zaujetí neagresivního stanoviska se Enterprise podařilo proniknout hluboko do V'Gera a začít shromažďovat informace. Během této doby byla ale loď odříznuta od spojení s Flotilou. Po vstupu do Sluneční soustavy vypálil mrak nad zemský povrch několik

plasmových „koulí“ podobných těm, které zničily klingonskou flotilu a stanici Epsilon IX, tyto ale vynikaly mnohem větší silou. Koule byly rozmístěny nad povrchem Země takovým způsobem, aby byly schopny dohromady kompletně zdevastovat zemský povrch.

Enterprise se pokusila o kontakt s V'Gerem, ten ale nebyl schopen jejím zprávám porozumět. Bylo zjištěno, že mrak komunikuje na frekvenci překračující jeden terahertz – tak v podstatě každá vyslaná zpráva trvá jen milisekundu.

Krom plasmových koulí ale V'Ger užíval i jiných méně ničivých způsobů shromažďování dat. Skenoval Enterprise plasmovým paprskem, který sice dal některým lidem z posádky elektrický šok, ale jinak nezpůsobil žádné škody. Ten samý paprsek ale unesl z paluby Enterprise navigátorku Illiu.

V'Ger neuvěřitelně podrobně

“Obrazárna” Průlet “obrazárnou” - V'Ger uchovával obrazy všech zařízení a bytostí, které zničil

prozkoumal Illiu a na základě svých zjištění sestavil velmi podobnou biomechanickou repliku navigátorky, která fungovala jako sonda. Tato kopie byla tak dokonalá, že dokonce obsahovala Illiiny vzpomínky, i když potlačené. Sonda ale neměla prakticky žádné znalosti co se mezilidského jednání týče, proto chvíli trvalo, než se naučila fungovat jako komunikační spojka mezi posádkou Enterprise a V'Gerem.

Struktura V'Gera

Obklopené bezpočet mrakovými vrstvami, jádro V'Gera bylo tak velké, že i ta největší loď se v porovnání s ním zdála mikroskopická. Uspořádání interiéru lodi bylo povětšinou symetrické, bylo dokonce možné z něj do určité míry určit účel V'Gera. Interiér se stával z více komor, které byly propojeny

V'Ger Probertův návrh průletu Enterprise skrz bytost

uzavíratelnými kruhovými průchody měřícími až do jednoho kilometru v průměru. I ve čtyřicátém století se stále jednalo o největší plavidlo, se kterým se Federace setkala.

V jedné části lodi se nacházela 3D úschovna dat. Tato uchovávala obrazy všech dat nashromážděných V'Gerem. Plasmová koule, kterou loď užívala k obraně totiž neměla jen ohromnou sílu, také fungovala jako prostředek shromažďování dat – když V'Ger zničil loď, získal značné množství informací a vytvořil, co se zdálo být holografickým ztvárněním zničené lodi.

V'Ger byl schopný kontrolovat atmosférické podmínky uvnitř sebe sama. V okolí svého jádra mohl vytvořit prostředí planety třídy M a umožnit tak posádce Enterprise se

sebou přímo komunikovat.

Střed lodi obsahoval nejstarší část lodi – Voyager VI, automatickou sondu vypuštěnou organizací NASA na konci devadesátých let 20. století. Všechna zařízení obklopující sondu byla zkonstruována neznámou

Pohled z povrchu plavidla návrh vzhledu povrchu větrélecké lodi

rasou robotických bytostí, které tak chtěly sondě pomoci ke splnění jejího základního úkolu – zjistit, co se dá zjistit a s tímto se vrátit ke svému tvůrci. Během své pouti vesmírem sonda ale získala tak ohromné množství informací, že o sobě samotné začala uvažovat jako o živé bytosti (V'Ger – poslední čtyři čitelná písmena na trupu sondy).

Planeta strojů, řešení problému

V'Ger měl nezvyklou schopnost se vyvíjet. Byl zjištěno, že vývoj z jednoduché sondy ve složitou a silnou bytost začal poté, co byla vtažena do červí díry krátce po opuštění Sluneční soustavy.

Voyager VI se z červí díry vynořil na opačné straně galaxie a byl zachycen gravitačním polem planety obydlené žijícími stroji. Tyto poškozenou sondu objevily a označily ji pomocí čtyř čitelných písmen na jejím trupu – VGER. Bytosti shledaly sondu primitivní, ale sloužící dobrému cíli. Objevily v ní primitivní programování dvacátého

Forma života Když V'Ger dostal odpovědi na všechny své otázky, zmizel do neznáma

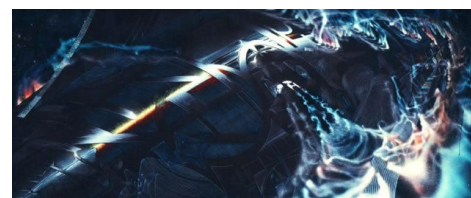
století a podle toho zařídily pro sondu upgrade, umožňující splnění jejího poslání.

Když se sonda vracela zpět k Zemi, sbírala data přes svůj nový 3D zobrazovací systém. Během své pouti ale Voyager VI získal takové množství informací, že získal vlastní vědomí, podobně jako stroje, které ho rekonstruovaly. Jako stroj se Voyager nedokázal přenést za hranice logiky bez emocí. V'Ger se nakonec začal ptát sám sebe – „Je tohle vše co jsem? Není nic nade mnou?“. Nakonec došel k závěru, že odpovědi mu může dát jen jeho Stvořitel.

V'Ger byl přeprogramován tak, že začal biologické formy života považovat za znečištění a proto je na setkání začal ničit. Když se sonda setkala s posádkou Enterprise, bylo jí ale řečeno, že právě nedokonalé biologické formy života jsou Stvořitel.

Aby se V'Ger mohl spojit se Svořitelem, zabránil automatickému přijetí signálu pro odeslání dat (který by ukončil jeho poslání). Vědom si toho, že jediný způsob,

Další návrh V'Gerova vzhledu

jak docílit toho, aby V'Ger pochopil lidskost a byl schopen ji zařadit do svého programování, je nutné se s ním skutečně spojit, komandér William Decker se obětoval a ujal se tohoto úkolu. Decker dal V'Gerovi signál k odeslání všech získaných dat. Ten díky tomuto nakonec získal odpovědi na všechny své otázky a zmizel ze sluneční soustavy v oslňujícím záblesku světla.

Korax

KadetKemp

Cestu do Sázavy jsem se to vzhledem k okolnostem rozhodl vzít z Ostravy přes Prahu. Vyrazil jsem proto den předem, ve středu v podvečer. V Pendolinu byla pohoda, lidí málo a tak jsem bez problémů zkoukl epizodu II Hvězdných Válek a zbylý čas vyplnil čtením Perryho Rhodana a několikrát přerušovaným hovorem, z důvodu mizerného signálu mobilních operátorů podél trati. V Praze mě vyzvedli Saliven spolu s Hypo a Marghem - teda po menším hledání se na stanici Metra C, Háje.

Ve čtvrtek ráno 8.5.2008 jsme vyrazili nakoupit (Wesley, Hypo, Margh) a poté jsme cestou v Praze nabrali Molík. Směr Sázava jsme vyrazili po dálnici. Po pár kilometrech a šnečím tempu jsme si to ovšem rozmysleli a odbočili mimo dálnici. Cesta byla klidná a příjemná. Hlavně ty zelené stráně a pastviny kolem i s ovečkami :-).

Do tábora jsme dorazili přesně na

Kadeti, pozor! Oficiální zahájení KK

oběd. Po obědě byl připraven seznamovací program, kde se všichni mezi sebou postupně seznámili, nebo se o to alespoň snažili :-). Součástí seznamování byla i vtipná hra na pantomimu, nutno dodat, že některé kombinace předvádějí a jejich vylosovaných úkolů byly vskutku kouzelné :-D. Následně se všichni přítomní kadeti vydali do lesa na dřevo. Nevím jak ostatní, ale já jsem si spolu se Zephramem při tahání dřeva na provaze pěkně máknul. Mezitím dojela většina kadetů, aby se zúčastnili slavnostního zahájení. Zahájení probíhalo nastoupením kadetů do půlkruhu před stožár. Vzápětí pod stožár napochodovali uniformovaní Trekkies a za zvuku hudby a štěkání Spotynky pobíhající v lese, vyvěsili vlajky. Kadet Kemp zahájil Dark-knight spolu s Lorem. Hlavně Lore to vzal vyloženě z takové trochu nadřazené pozice instruktorů - Trekkies, nad kadety - nás ostatních. Já jsem se to snažil brát jako hru a tak mi ta jakoby nadřazená pozice instruktorů, tak jak to představil Lore, až tak nevadila, ale někteří to nesli trochu hůře. V podstatě jsem tento styl kadet kempu očekával, když už kadet kemp, tak se vším všudy :-).

Celkem jsme byli rozděleni na 4 týmy. V mém týmu byli kromě mne ještě Xyll, Molik a náš šéfkuchař na poloviční úvazek, Samuel.

Každopádně, ten den nás čekal ještě příjemný táborák, buřtíky a Boothby, který všem kadetům pomohl od jejich problémů, protože Boothby vždy zná odpověď.

Další dva dny, tzn. pátek a sobota byly

Wesley, Molik a Xyll Zelený tým bez Samuela se svým mostem

ve znamení dopoledních teoretických přednášek a praktických odpoledních cvičení. Jako první jsme absolvovali kurz první pomoci. Bylo vidět, že Little si vše dopředu poctivě nastudoval, protože pro mě to bylo zajímavé a užitečné zopakování zásad první pomoci. Dokonce jsme si první pomoc mohli vyzkoušet na několika dobrovolnících, mezi nimiž jsem se ocitl na chvíli i já. Bylo vidět, že kurz zajímal nejen mě, protože jsme ani nestihli všechno probrat a už jsme se přesouvali na druhý kurz, tentokrát na kurz o velení pod velením Lora. V probíraném tématu byly klasické otázky stylu "Co byste udělali? Porušili byste základní směrnici? Jak byste se rozhodli?" atd. Nejdříve jsme nad danými té-

maty živě diskutovali, abychom potom všichni vyplnili závěrečný velící test.

Odpoledne nás čekala hra v lese. Podle mapy složené ze střípků rozházených v táboře jsme putovali lesem a dle význačných bodů jsme hledali úkoly z biologie, geologie, zoologie a dalších. Nutno podotknout, že mapa byla ve velmi flexibilním a náhodném měřítku, takže jsme si s hledáním míst s úkolovými lístečky zažili spoustu legrace a nachozených kilometrů. Nakonec se nám podařilo posbírat většinu úkolů, kde nám na konci hodně pomohla Xyll, která se beze strachu vrhala do přecházení potoka po úzkém padlém stromu a prodírání se křovisky. Poslední lísteček u posedu jsme spolu se Samuelem nenašli a i když jsme se snažili zajít tak daleko jak nám to únava dovozovala :-).

V táboře nás čekalo plnění úkolů, které jsme si posbírali cestou necestou v lese. Patřily mezi ně hledání zlatých kamenů, chytání divokého zvířete v zosobnění velitele kempu Darkkighta, anebo kradení oříšků zuřivé veverce alias Bendimu. Bendi, jako veverka, byl přivázan ke kůlu provazem, takže měl k dispozici přibližně kruhový prostor o průměru několika metrů. V tomto prostoru byly poházeny různé předměty, které jsme měli posbírat tak, aniž by nás veverka chytila. Počítala se jak strategie, tak rychlost sběru. Chudák Bendi se několikrát pěkně natáhl. Jednou zapomněl, že ho drží lano a s vervou se rozeběhl za jedním vetřelcem kradoucím mu oříšky. Jakmile se blížil ke kraji svého území, lano se napnulo a vymrštilo Bendiho do vzduchu jako hvězdičku. Naštěstí, doufám, vše dopadlo v pořádku.

Jsmo hladoví Že by první buřtík na KK?

Večer následoval další táborák. Navíc jsme se dozvěděli, co všechno má Guinan pod pultem. Řeknu vám, některé

věci jako třeba popisek k použitému prezervativu bych vážně nečekal, že Kájo :-)?

V sobotu jsme absolvovali Omiho přednášku o Morseovce, dorozumívání na dálku, šifrování, navigaci v neznámém prostoru, měření vzdáleností a podobně. Při Morseovce jsem si vzpomínal na své léta ve skautském oddílu a při šifrách na přednášky o teorii šifrování a kódování na vysoké škole. Potom nás Bendi seznámil se šmejdem z vesmíru. Ze začátku byla přednáška vcelku vtipná, potom ale vše sklouzlo k Warhammeru, což mě pak už moc nebavilo. Teoretickou část jsme zakončili vědeckým povídáním s Borge-mAI. Poté jsme dostali za úkol postavit most z několika špejlí, pet láhve, papíru, kancelářských sponek a lepících pásky. Most musel splnit tři kritéria. Udržet loď Enterprise, být dostatečně vysoký, aby pod ním mohla proletět Bounty (klingsonský dravec) a dostatečně dobře stabilní, aby po něm projelo Kirkovo nové autíčko bez zaškokbrnutí.

Na sobotní praktické cvičení se Trekkies po pátečních připomínkách velmi dobře připravili. Všechny křižovatky byly přehledně značeny a ke každé skupince se připojil někdo jako průvodce. Pro náš tým to byl Little. Průvodci samozřejmě nenapovídali, pouze pro nás pravděpodobně sloužili jako poslední záchrana :-). Hra spočívala v tom, že na každé křižovatce visel lísteček a na něm byly napsané otázky ze Star Treku. V případě správné odpovědi jste byli nasměrováni správným směrem. V případě špatné odpovědi jste byli nasměrováni špatným směrem, kde vás po 200m upozornila cedulka, že jdete špatně. Na každé křižovatce jsme sbírali části zprávy ve formě zašifrované Morseovy abecedy. Po absolvování testu první pomoci v polovině trati a po házení granátu do prázdného kýble jsme museli zprávu úspěšně rozšifrovat.

Tato hra se mě osobně velmi líbila, byla velmi dobře připravená a navíc jsme si pěkně popovídali.

Následoval v pořadí třetí, poslední táborák při kterém se někteří odebrali na šílenou noční hru, ze které se pak vraceli se zářivými očima, škrábancemi

na rukou a nohou a s větvičkami zapíchlými v nosních dutinách. Večer příjemně utíkal, opékaly se buřtíky, debatovalo se o sci-fi a literatuře, o které jsme si popovídali hlavně s Luckou, Littlem, Praotcem Trekkiem a Annie.

Neděle byla ve znamení odjezdu. Ráno se všichni začali pomalu trousit po náročném prodlouženém víkendu ze svých chatek. Stihli jsme si ještě popovídat, dát si oběd, provést poslední nástup, vyfotit se a rozloučit se. A co je hlavní, každý kadet dostal své osobní hodnocení plus slevu na Czechtrek 3. Náš zelený tým AA - Ants Army se um-

Někdo to rád horké někteří při příjmu energie zároveň energii i vydávali

ístil na druhém místě. Zamířili jsme do Prahy v doprovodu Zephrama, takže cestou zpět bylo ještě o poznání veseleji.

Kdybych měl celý prodloužený víkend shrnout, tak jej hodnotím určitě pozitivně. Celou dobu nám přálo nádherné počasí. Trekkies si určitě s přípravou dali hodně práce a za to jim děkuji. Je pravda, že by určitě bylo ještě příjemnější, kdyby s námi kadety dohromady trávili více času, ale o to méně času by měli na přípravu. I přesto jsem si s většinou lidí pěkně popovídal a blíž se s nimi seznámil. Samuelovi děkuji za vykouzlení z toho mála surovin ty chutné pokrmy, hlad snad nikdo neměl. Díky všem účastníkům za příjemný víkend. Příště jedu zas!

WesleyC

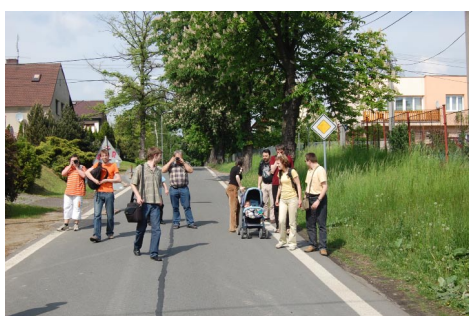

Mise Halda

Tak se nám to s těmi misei letos pěkně rozjelo. Po první březnové, na které jsme připravovali projekci Metrénského incidentu v Ostravě a po následující dubnové, spojené s touto projekcí a pořádané jako dvoudenní společně s pražským Kontinuem, jsme se sešli i v květnu. Takže co měsíc, to mise. To už zní statisticky zajímavě.

Jako místo setkání se nám minule osvědčila čajovna Lapalála v centru Ostravy, tak jsme pohostinství Alasaka využili i v sobotu 17. května, na kdy byla mise naplánována. Sešli jsme se v poměrně hojném počtu, včetně našeho nejmladšího člena Ondry, kolem desáté hodiny dopolední (no i s tou akademickou čtvrt hodinkou, ale nakonec jsem přece jen nebyl poslední), a s vervou se pustili do

Idem do hory Začátek našeho výstupu na Haldu

převážně organizačních záležitostí. Vyřešili jsme účast našeho klubu Subspace v čs. Fandomu – jako styčná osoba byl jednohlasně – jedním hlasem – stanoven Klingon, který má s touto činností dlouholeté zkušenosti. Dále byly vyřešeny nějaké finanční otázky a odpovědi a Wesley seznámil členy s novými pravidly a možnostmi spojené s fungováním a existencí klubu na internetu. Probrali jsme také naši účast na Festivalu fantazie v Chotěboři. A nejvíce času nám zabrala diskuse o nových klubových tričkách, které již

brzy budeme mít. Nediskutovalo se o ničem jiném než o barvě. Proběhlo několik hlasování, některá z nich byla tajná, některá dokonce „computer aided“ a nakonec se došlo ke koncesu. A která barva zvítězila? To zatím neprozradím. Přítomni vědí a vy ostatní se nechte překvapit. Již brzy!

Je jasné, že po tak namáhavém a důležitém jednání bylo nutno nabrat nové síly. Jako občerstvovací bod byla vybrána Přední desítka, ale protože měla naneštěstí zavírací den, zvolili jsme čínskou restauraci Panda, která má také velmi dobré reference. A nelitovali jsme. Každý si vybral, na co měl chuť a poté si na tom taky pochutnal. A stálo to za to. Dokonce jsme jako pozornost podniku dostali i bonus, kterým byl kompot z exotického ovoce liči.

Po tak dobrém obědě jsme jako sůl potřebovali nějaký pohyb na čerstvém vzduchu. A protože venku byl den jako vymalovaný, rozhodli jsme se zdolat skupinovým výstupem nejvyšší veřejnosti přístupný bod města Ostravy. Není jím, jak by se mnozí domnívali, vyhlídka věže Nové radnice, ale zcela jiné místo.

Nebudu vás napínat, započal náš útok na vrchol haldy Terezie-Ema (halda = místo, kde se desítky a někdy i stovky let vyváželo vše, co se při těžbě uhlí nebo jeho úpravě nehodilo a co lidé nepotřebovali), který je opravdu

místem s nejvyšší nadmořskou výškou v Ostravě. Pro přesun na úpatí onoho kopce jsme použili techniku a dále se vydali po svých - po žluté značce. Zpočátku se šlo dobře, po asfaltce, ale to se brzo změnilo. Před vlastním stoupáním jsme prošli kolem posledních turistických tabulek a zjistili, že vlastně jdeme po Cestě Adolfa Podroužka. V tu chvíli se zvláštním způsobem uzavřel kruh, neboť zhruba před deseti lety jsme se na svých misích scházeli v klubovně na Podroužkově náměstí v Porubě. Byl to zvláštní pocit. Ale dosti vzpomínání, útok na vrchol Mount Halda započal. Asfalt zmizel a drsná příroda nás rozdělila do dvou vrcholových družstev. První průzkumné družstvo zvolilo příkrý výstup přímo na vrchol a tato taktika se nám vyplatila. S hrdoostí mohu říct, že 17.5.2008 v 15.49 byl vrchol klubem Subspace zdolán. A to i s Ondrovým kočárkem, který jsme museli občas i nést. Druhé

Ehm Už ani nevím, co k tomu vedlo :D

družstvo se pokoušelo objevit jinou výstupovou cestu, ale marně. Naštěstí máme komunikátory a tak jsme se za chvíli na vrcholu sešli všichni.

A přátelé, řekněme si s klasikem Cimrmanem: stálo to za to. Před námi Ostrava a celé širé okolí, někde hluboko pod námi (určitě dobrých 20 m) vrchol Nové radnice. Sice trochu ve smogu, ale to už k Ostravě patří. Pohledy jsou to zajímavé a mohu je všem doporučit. Když jsme se nabažili výhledů a udělali jako důkaz vrcholovou fotografii, vydali jsme se z kopce dolů. Na úpatí haldy jsme se opět rozdělili, pěší část vyrazila po svých

Skoro v plném počtu Seskupujeme se před Lapalárou

na Slezskostravský hrad, no a my řidiči jsme na stejné místo dopravili auty. Trochu jsme se tam porozhlédli a protože jsme se po pěkném dni pořád ještě nechtěli rozejít, zakončili jsme misi posezením v zahrádce na Masarykově náměstí, kde si každý podle své chuti doplnil kalorie (nebo kilojouly) ztracené v „horách“ něčím sladkým podle své chuti. I Ondra dostal svoji kašičku.

Zaplatili jsme, no a mise skončila. Ale byla opravdu vydařená.

Axiom

Oběd u číňana Poušíme se do „bonusového“ chodu, čínského ovoce jménem liči

Spiknutí Hvězdná brána

Tato kniha vyšla poprvé v roce 1999 a zabývala se ve svém prvním plánu otázkou, co se vlastně stane se světem ve chvíli, kdy dosáhneme nesčíslným množstvím proroctví, prognóz a legend opředeného roku 2000. Při hledání odpovědi si autoři všímají hlavně bodu, kdy se měla propojit tajemství starověké egyptské civilizace s událostmi doprovázejícími příchod nového milénia.

Již podtitul práce, který zní Pravda o kontaktech s mimozemšťany a záhadách starého Egypta, je zavádějící. A zavádějící se mně zdá celá tato kniha. Je zde kladena řada otázek - byli bohové starověkého Egypta mimozemské bytosti, které navštívily naši planetu, aby položily základy naší civilizace? Vrátil se k nám s příchodem nového věku? Pocházejí z Marsu, kde bylo „objeveno“ jejich opuštěné město Cydonia? Věnuje se rozplétání složité sítě, tvořené pracovníky tajných služeb, předními politiky, špičkovými vědci, stoupenci „nové egyptologie“ a příslušníky hnutí New Age. Autoři dokonce odhalují dlouhodobý tajný plán k ovládnutí světa. Je možno říci, že vidí konspiraci všude, manipulují s fakty a podle mého pracují s metodami připomínajícími důkazy v kruhu a podobně. Po celou dobu jejího čtení jsem přemýšlel, co mně na té knize vlastně vadí. Asi je to hlavně to, že se tváří jako vědecké pojednání, které však vychází z podivných fabulací a předpokladů.

Můžete se zeptat, proč se jí vlastně zabýváme v souvislosti se Star Trekem. Na několika místech knihy je totiž Star Trek zmíněn a citován. Ze všech těch myšlenek o konspiracích vykristalizovala tajná společnost nazývaná – „Laboratoř devět“ neboli „Devítka“. Byli mezi nimi

význační fyzikové a jiní vědci a v sedmdesátých letech také nám známá osobnost - Gene Roddenberry. Je dnes těžké říci, nakolik byl Roddenberry „Devítkou“ ovlivněn. Jeho účast v ní začala v roce 1974. V té době začínal pracovat na prvním ze série filmů. V knize se spekuluje o tom, že některé myšlenky obsažené v něm pocházely od „Devítky“ a že tato ovlivnila některé postavy a dějové linie v seriálu ST: Next Generation a především v dalším seriálu ST: Deep space Nine. Jde údajně například o postavu jménem Vinod v epizodě seriálu Deep Space Nine nazvané Paradise. Pod vlivem „Devítky“ byl také údajně nazván zkušební prototyp amerického raketoplánu Enterprise

a byla přejmenována druhá fáze výzkumů údajných měst na Marsu z Mars Mission na Enterprise Mission.

Proti uvedeným myšlenkám stojícím samostatně nelze v podstatě nic namítat, nikdo neví, z jakých impulsů a podnětů vychází spisovatel či scénárista sci-fi při tvorbě svých děl. A ta pojmenování podle Enterprise – Star Trek je ve Spojených

státech kulturním a kultovním pojmem a jistě bychom těchto pojmenování našli daleko více. V této knize je však toto všechno dááno do podivných vztahů a souvislostí, dokonce údajně i myšlenky a ideje některých sebevražedných sekt vycházely z myšlenek Star Treku. A takových fabulací a konstrukcí je v knize plno. Musel jsem se skoro přemáhat, abych ji dočetl. Někdy opravdu platí teze, že papír snese všechno. Název čtenáře naláká svou podobností se seriálem či filmem Star Gate, obsah je snůška nepodložených fabulací. Knihu k přečtení opravdu snad ani nedoporučuji.

Axiom

Co s prázdnými zdmi

U mobilu, notebooku nebo stolního počítače to je jednoduché - hezká tapeta, možná dokonce přelep přes kryt displeje. Ale co když máte spoustu volné plochy na zdech a nemáte k dispozici barevnou tiskárnu? A kde vlastně sehnat vhodné obrázky pro tisk?

Kde tisknout

Odpověď je překvapivě jednoduchá - pro tisk obrázků menších rozměrů jsou nejvhodnější specializované společnosti typu Fotolab, atp., jejichž ceny nejsou nikterak závratné - u fotolabu například vyjde vyvolání jedné fotografie na necelé dvě koruny. Ostrost a věrnost barev je přitom překvapivě dobrá.

Co tisknout

Zřejmě největším problémem bude výběr vhodných obrázků pro vyvolání. Abyste totiž dosáhli vysoké kvality vyvolané fotografie, musíte mít logicky i zdrojový obrázek v alespoň přiměřeně vysokém rozlišení, které by mělo být alespoň 1280x1024, přitom samozřejmě platí, že čím vyšší bude rozlišení zdrojového obrázku, tím vyšší bude kvalita výstupu, proto máte-li k dispozici více velikostí obrázku, sáhněte vždy po tom největším.

Abychom vám výběr obrázků usnadnili, vytvořili jsme pro vás přehled těch

nejzajímavějších webů s trekovými obrázky, některé dokonce nabízejí obrázky v rozlišení 2500x1875px.

Fotolab samozřejmě nabízí více velikostí fotografií, pro ty s větším rozlišením ale

jen stěží naleznete obrázky s dostatečně vysokým rozlišením. Pokud se vám to ale podaří, výsledný dojem z velké fotky vás rozhodně nezklame.

Další možností je samozřejmě tisk wallpaperů na vlastní náklady (na

Star Trek Wallpaper

www.startrek-wallpaper.com

Sbírka toho nejlepšího ST materiálu, který vaši tiskárnu rozhodně neurazí.

The Light Works Digital Imagery

www.thelightworks.com

Sbírka obrázků 3D modelů z různých fenoménů, Star Trek nevyjímaje.

Sci-fi Meshes

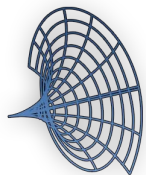
www.scifi-meshes.com

Gigantická sbírka wallpaperů ze všech možných sci-fi včetně ST, SW, BSG a SG.

tiskárně doma, v práci), v takovém případě se ovšem dočkáte nejlepšího výsledku, zvolíte-li kvalitnější fotopapír - tím se bohužel nezvyšuje jen kvalita fotografie, ale i náklady na její tisk, je tedy jen na vás, co vám vyhovuje, resp. k jakému zařízení máte přístup. Fotolab nabízí velmi kvalitní výstupy na fotopapíry menších formátů, dáváte-li však přednost větším rozměrům, bude pro vás lepší sáhnout po některé z domácích nebo podnikových tiskáren.

Korax

SUBSPACE

sci-fi fanclub
Subspace

